

ПРИКАЗ КЊИГЕ НОАМА ЧОМСКОГ „ЈЕР МИ ТАКО КАЖЕМО“

Никола Тошић Малешевић*
Министарство одбране Републике Србије,
Универзитет одбране у Београду, *Војно дело*

Јер ми тако кажемо, Ноам Чомски,
Службени гласник, Београд, 2016, 168 стр.

Исти стандарди, иста правила и иста правда за све на Земљи – то би требало да буду правила демократског уређења људског друштва. У стварности, међутим, то није тако и поменути идеали, нажалост, још увек су далеко од остварења. Штавише, та правила у данашњем свету најчешће крше управо оне државе које сматрају да су достигле скоро највиши степен демократије од постанка људског рода. Управо да би на то скренуо пажњу, амерички лингвиста, писац, филозоф, професор универзитета и дисидент Ноам Чомски¹ издао је још једну књигу која читаоцима може разобличити политику двоструких стандарда Сједињених Америчких Држава (САД) и осталих земаља Западног блока.

Можда би се неко запитао – како се може бити дисидент у демократским државама и зар они не постоје само у државама тоталитарних, диктаторских или аутократских режима? Међутим, пример Ноама Чомског доказује да може. Наиме, он је у САД скоро у потпуности изложен специфичном виду цензуре. Његови текстови ретко се могу наћи у америчким тиражним листовима или научним часописима, јер се углавном одбијају под разним изговорима, али често под притиском власти или војних званичника. Његови радови су, углавном, доступни у мање познатим листовима ограниченог тиража и на одређеним интернет-сајтовима

* Аутор је спољни сарадник *Војног дела* и самостални истраживач – мастер историчар.

¹ Ноам Чомски је професор лингвистике на Масачусетском технолошком универзитету у Бостону (САД). Рођен је 7. децембра 1928. године у Филаделфији (САД). Аутор је многих дела од којих ћемо навести само нека: *Фабриковање једногласности: политичка економија и масовни медији* (са Едвардом С. Херманом); *Америчка моћ и нови мандарини*; *Политичка економија људских права, том I, Вашингтонска веза и фашизам трећег света* и *Политичка економија људских права, том II, После катаклизме: Постратна Индокина и реконструкција империјалне идеологије* (оба тома са Едвардом С. Херманом); *Терорисање суседства: америчка спољна политика у постхладноратовској ери*; *Шта то (у ствари) хоће Америка*; *Нови милитаристички хуманизам: лекције са Косова*; *Профит испред људи: неолибарализам и светски поредак*; *Владавина силе у светским пословима*; *Обликовање будућности: униполарни империјални моменат*, итд.

који немају велики број посетилаца јер, чини се, велики број људи у САД као да не жели чути и другу страну приче о њиховој држави и друштвеном уређењу. Они као да су уљуљкани у свој сан о томе да њихова држава има најсавршеније државно и друштвено уређење на свету, и да њихова влада увек вуче исправне потезе, вођена само најчистијим и најплеменитијим мотивима.

Да би, у мери у којој је то могуће, разбио поменути уверења, Чомски је написао велики број књига и одржао много предавања у којима је настојао да обавести јавност да ствари нису баш онакве каквима их представљају мејн-стрим медији и владини службеници.² Чомски, како то каже професор Анри А. Жиру,³ отворено указује на виновнике глобалних злочина и нових облика ауторитарности који се успостављају широм света. У његовом радару су, такође, и тзв. „нељуди”, тј. сви одбачени, сувишни, угњетавани и презрени од стране политичке, финансијске, војне и пословне „елите” у систему који је назвао дефектна демократија.

Дело „*Јер ми тако кажемо*” представља збирку кратких политичких есеја, колумни, чланак и предавања који су писани и држани у периоду од 5. децембра 2011. до 3. септембра 2014. године. Поменути чланци првобитно су писани за мање тиражне листове *Њујорк тајмс синдикејт* и *Њуз сервис*, али их је Чомски касније, заједно са још неким својим предавањима, сакупио и објавио. У књизи „*Јер ми тако кажемо*” читаоци се могу упознати са лицемерјем и двоструким стандардима власти и поменутих „елита”, углавном у САД, али и у другим западним државама. Ноам Чомски говори о мноштву и данас актуелних питања као што су: климатске промене, Ирак, Авганистан, Иран, Израел и палестински Арапи, Украјина, грчка дужничка криза, пракса шпијунирања коју спроводе америчке безбедносне и обавештајне службе над својим становницима и грађанима других држава у свету и многе друге теме. Ово дело Чомског представља, како је написано на корицама књиге, интересантно штиво, како за познаваоце његовог опуса и рада, тако и за оне који се први пут сусрећу са његовим радовима.

Књига је, у издању „Службеног гласника” и извршног издавача „Гласник штамарија” из Београда, штампана у 1.000 примарака.

² Овом приликом скрећемо пажњу на то да у својим многобројним делима Ноам Чомски не критикује само прикривене и отворене репресивне начине и методе владања у САД и државама Запада већ и у другим државама као што су Русија, Кина, Индија, Бразил, Аргентина и државе Европске уније (ЕУ). То чини стога што његов циљ није борба против, а за интересе неке државе, већ слобода човечанства и успостављање истинске демократије.

³ Анри А. Жиру је професор медија. Предаје на универзитету МекМастер у Хамилтону (Канада) и универзитету Рајерсон у Торонту (Канада). Рођен је 18. септембра 1943. године у Провиденсу (САД). Аутор је многобројних дела од којих су најпознатија *Насилје организованог заборава* и *Будућност на располагању: заводљивост насилја у доба спектакла* (са Бредом Евансом).